

گسترش فتنه در افغانستان

هممیهنان،

دسیسه‌ای که از دو سال پیش با پی‌ریزی گروه طالبان از سوی دولت‌های حجاز و پاکستان و ابرقدرت گرداننده‌ی آنان بر ضد مردم افغانستان چیده شده بود به نحو فزاینده‌ای کارساز گردید و شهرهای غربی و جنوبی این کشور جنگزده، یکی پس از دیگری، به چنگ مشتی واپس‌گرای دژخو افتاد.

دیشب، دولت رئیس‌جمهور استاد برهان‌الدین ربانی برای جلوگیری از ویرانی گسترده‌تر و کشتار جمعی بیشتر ارتش خود را از کابل بیرون کشید و این شهر مرکزی را هم نیروهای سلاحدار گروه طالبان، که شماری از یکان‌های زرهی پاکستان در میان آنان بود، به اشغال درآوردند.

اکنون، دولت قانونی افغانستان در قرارگاهی در بلندی‌های شمال کابل کار خود را دنبال می‌کند و نسبت به دخالت‌های بیگانگان به شورای امنیت سازمان ملل متحد شکایت برده است و احمدشاه مسعود، این سردار دلیر پیکارهای رهایی‌بخش با ارتش سرخ، خط دفاعی تازه‌ای در راستای شکرده پدید آورده و به برنامه‌ریزی برای سرکوب اشغالگران شهر مرکزی کشور پرداخته است.

بی‌شک، مردم افغانستان، که هر تجاوزگری را با خفت از سرزمین خود تاراندانند، خیلی زود بر نفاق‌های دشمن‌شادکن چیره خواهند گردید و همه با هم، از تاجیک و پشتو و هزاره‌ای و ازبک، بار دیگر کشور را از سیطره‌ی گروه طالبان به‌درمی‌آورند و سازندگی میهن ویران شده را آغاز می‌نمایند.

اکنون سازمان ملل متحد، اگر به‌راستی بازیچه‌ی قدرت‌های بزرگ استیلاجو نیست، با یاغیان دست‌نشانده‌ای که وحشیگری و واپس‌گرایی خود را نشان داده و حتی در نخستین ساعت اشغال کابل به نمایندگی این نهاد هجوم بردند و رئیس‌جمهور پیشین پناه‌گرفته‌درآن را با سه تن دیگر دستگیر کردند و بی‌هیچ دادرسی پس از شکنجه به دار آویختند به هیچ وجه نباید باب رفت‌وآمد و گفت‌وشنود را بگشاید و وظیفه دارد جلوگیری از دخالت‌های نابجای کشور استعمارساخته‌ی پاکستان در افغانستان آشوبزده گردد.

در این میان، سردرگمی و دودوزه‌بازی‌های سردمداران جمهوری اسلامی در برابر رویدادهای درون افغانستان، که پیوندهای مردم آن با دیگر ایرانیان ناگسستنی است، بسیار زیان‌بار و نشان از پشت پا زدن به سود و صلاح ملی دارد.

بارها گوشزد شده که دولت آگاه و کارآ در تهران باید در گستره‌ی ایران‌زمین، به‌رغم جدایی‌های پدیدآمده در دو قرن گذشته، در فراسوی مرزهای قراردادی هم به مردم سلطه‌ستیز و دولت‌های روبه‌روگردیده‌باتجاوزهای بیگانه بیشترین کمک را برساند.

در این برهه‌ی خطرناک، زمامداران کنونی ایران باید بازیگری‌های سیاسی را کنار گذارند و با همه‌ی نیرو به یآوری دولت قانونی افغانستان برخیزند و هیچ رابطه‌ای، حتی در پوشش میانجیگری، با گروه طالبان برقرار نسازند.

دولت قانونی افغانستان با رئیس‌جمهوری استاد برهان‌الدین ربانی و نخست‌وزیری گلبدین حکمتیار و ارتش آن به فرماندهی احمدشاه مسعود تنها نماینده‌ی مردم بلاکشیده‌ی این سرزمین است. هر دولت جانشین آن پس از

برقراری آرامش در کشور از راه انجام یک گزینش همگانی آزاد با شرکت همه‌ی قوم‌های باشنده در افغانستان
می‌تواند بر سر کار آید.
دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران